

РЕШЕНИЕ

№ 1035

гр. Варна, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Полина Хр. Илиева
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно наказателно дело № 20223110202431 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба на К. П. П. ЕГН ***** от гр.Белослав, против НП № 10-9155/30.12.2010год. на директора на „Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП Варна, с което в качеството му на представляващ „Феникс -5“ ДЗЗД му е било наложено адм. наказание глоба в размер на 200лв., на основание чл.264, ал.1 от ЗКПО за нарушаване нормата на чл. 92, ал.2, вр. ал.1 от същия закон.

В жалбата си въззивникът сочи, че към момента в който са му връчили НП е била изтекла абсолютната давност за адм. наказателно преследване по чл. 81, ал.3 вр. чл. 80, ал.1, т.5 от НК, както и че НП било издадено при допуснати съществени нарушения на процес. правила и при неправилно приложение на материалния закон. Моли НП да бъде отменено.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован не се явява и не се представлява. Същият е депозирал писмено становище в което е изложил аргументи за незаконосъобразност на НП идентични с тези в жалбата, като доразвива становището си за допуснати нарушения на процес. правила. Отправя искане за отмяна на НП.

Процес. представител на въззиваемата страна оспорва жалбата, а във фазата по същество моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно издадено и отправя искане за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

ВРП, редовно уведомена за датата на съдебното заседание, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След преценка на доказателствата по делото съдът прие за установено следното:

На 20.10.2010год. при извършване на проверка в информационния масив на ТД на НАП Варна било установено, че за „ДЗЛ „Феникс“-5“ ДЗЗД не била подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО за отчетната 2009год. в предвидения в закона срок за това – до 31.03.2010год. Установено било също така, че управител на ДЗЗД-то бил въззивника К. П. П..

На 19.11.2010год. инспектор по приходите в ТД на НАП Варна съставил срещу въззивника АУАН № 0034750, в който посочил, че същият като представляващ ДЗЗД „Феникс – 5“ не е подал декларация по чл. 92 от ЗКПО за отчетната 2009год. в законоустановения срок до 31.03.2010год. като посочена законова норма в АУАН била посочена нормата на чл. 92 от ЗКПО.

АУАН бил съставен в отсъствие на въззивника и му бил предявен и връчен на 29.11.2010год. Въззивникът подписал акта без възражения.

В срока по чл. 44 от ЗАНН не постъпили възражения срещу АУАН и на 30.12.2010год., въз основа на акта, директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП Варна издал атакуваното НП № 10-9155 като е възприел изцяло фактическите констатации изложени в акта, приел е че въззивника като представляващ ДЗЗД „Феникс-5“ е нарушил разпоредбата на чл.92, ал.2 от ЗКПО вр. ал.1 от същия член, с което бил осъществил състава на нарушение по чл. 264, ал.1 от ЗКПО и на основание последната разпоредба му наложил адм. наказание глоба в размер на 200лв.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани по делото писмени доказателства приложени към АНП, които преценени поотделно и в своята съвкупност не водят на различни правни изводи.

От правна страна съдът прие за установено следното:

Жалбата е депозирана в срок, от надлежна страна, същата е допустима и е приета от съда за разглеждане.

При извършена служебна проверка на представените към делото АУАН и НП съдът констатира, че същите са издадени от компетентните длъжностни лица, в сроковете по чл.34 от ЗАНН и съдържат формалните реквизити предвидени в нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Както в акта така и в НП се съдържат обстоятелства и факти, които в достатъчна степен описват нарушението за което повдигнато обвинение - неподаване в ТД на НАП Варна на декларация по чл. 92 от ЗКПО за отчетната 2012год. в срок до 31.03.2010год., посочени са нарушената законова норма, както и обстоятелствата при които е било извършено нарушението. Допуснати съществени нарушения на процес. правила свързани с описание на

нарушението съдът не констатира.

Що се касае до наведеното възражение за това, че АУАН бил съставен в отсъствие на въззивника при липса на законови предпоставки за това, то се споделя от съда доколкото действително липсват доказателства въззивникът да бил поканен за съставяне на АУАН. Доколкото обаче АУАН е бил предявен и връчен на въззивника и той е имал възможност да се запознае с неговото съдържание и да реализира защитата си, то нарушението не е съществено такова.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност съдът прецени от правна страна следното:

С НП въззивникът е бил наказан за нарушение по чл. 264, ал.1 от ЗКПО вр. чл. 92. ал.2, вр. ал.1 от същия закон.

От обективна страна състава на нарушението изисква деецът да има качеството на управител, ликвидатор/синдик или лице, изпълнявало длъжността ликвидатор/синдик и с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263 от ЗКПО, в частност да е допуснал неподдаването на декларация по ЗКПО.

Съгласно чл. 92, ал.1 от ЗКПО /в редакцията към датата на нарушението – в сила от 01.01.2007год./ Данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, са длъжи да подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. Съгласно ал.2 на същия член годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

В случая по делото не е спорно, че ДЗЗД „Феникс-5“ е данъчно задължено лице по смисъла на чл.2, ал.2, вр. ал.1, т.1, т.1 от ЗКПО и следва да подава декларация.

Няма спор и по отношение на това, че въззивникът е бил управител на това ДЗЗД към 2010год., както и че ГДД за финансовата 2009год. е била подадена едва на 29.11.2010год. което е приблизително осем месеца след изтичане на срока.

При тези факти, съдът счете за безспорно установено, че нарушаване на нормата на чл. 92 от ЗКПО е налице, а въззивникът като негов управител и представляващ е осъществил състава на нарушение по чл. 264, ал.1 от ЗКПО тъй като е допуснал това да се случи.

Въпреки установената обективна и субективна съставомерност на нарушението вменено на въззивника, съдът намира, че НП следва да бъде отменено поради изтекла абсолютна давност за адм.наказателно преследване. Доколкото в ЗАНН няма конкретна уредба, то по отношение на института на

давността, е приложим режима на НК, уреден в чл.80 и 81. В горната насока са и задължителните указания дадени с Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд. Съгласно разпоредбата на чл. 80, ал.1, т.5 от НК към датата на извършване на нарушението (01.04.2010год. – първия ден след изтичане на срока) наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в срок от две години. За да се формира института на абсолютната давност обаче следва да намери приложение разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК. Ето защо независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, в случаите, в които законът предвижда наказание "глоба", както е в настоящия, възможността дадено лице да бъде санкционирано се изключва с изтичане на 3 години от извършване на деянието. Към настоящият момент този срок е изтекъл – нарушението е извършено на 01.04.2010год. съответно абсолютния давностен срок е изтекъл на 01.04.2013год., поради което административно-наказателната отговорност на сочения като нарушител субект е погасена по давност. Предвид горното наказателното постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно на това основание, без изобщо да се обсъжда приложимостта или не на нормата на чл. 28 от ЗАНН.

По разноските.

Разноски се претендират единствено от въззиваемата страна като искането е направено от процес. представител своевременно, преди приключване на делото пред настоящия съд. С оглед изхода на делото обаче /НП подлежи на отмяна/ искането се явява неоснователно и като такова се отхвърля от съда. В тези случаи разноски не се дължат.

Водим от горното Варненският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 10-9155/30.12.2010год. на директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП – Варна, с което на К. П. П. ЕГН *****, на основание чл.264 ал. 1 от ЗКПО е наложено административно наказание глоба в размер на 200лв. за нарушаване нормата на чл. 92, ал.2 от същия закон.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Въззивникът да се уведоми чрез ЕПЕП.

Съдия при Районен съд – Варна: _____